

หาลำไพ่พิเศษ....

นำเสนอเมื่อ : 2 มี.ค. 2552

ในหมู่บ้านทางภาคอีสานแห่งหนึ่ง มีเด็กชายที่ฉลาดและใฝ่รู้ ชื่อหนูจุ่น เป็นนักเรียนชั้นประถม ที่เรียนดี และเป็นลูกที่ติของพ่อจวนในวันแรกของการปิดภาคเรียนฤดูร้อน หนูจุ่นก็เดินหนาระรินไปบอกกับพ่อจวนว่า

หนูจุ่น: พ่อจ๋า ผมได้งานพิเศษทำในช่วงวันหยุดปิดเทอมแล้วล่ะ (เจ้าจุ่นทำหน้าอ้มยิ้ม ที่แฝงไปด้วยความภาคภูมิใจ)

พ่อจวนพยักหน้ายิ้มและถามว่า

พ่อจวน: แล้วเอ็งจะไปทำงานพิเศษอะไร กับใครหรือวะ ไอ้จุ่น

หนูจุ่นหัวร่อก๊วกแล้วตอบว่า

หนูจุ่น: นำกำนันเขาจ้างหนูไปกวาดใบไม้แห้งที่ได้ต้นไม้หน้าบ้านของแกจะ ต้นละตั้ง 5 บาทนะ ดีไหมจะพ่อ

พ่อจวน : โบกมือไหวๆ ไล่หนูจุ่นออกไปและยิ้มอย่างมีความสุข เจ้าจุ่นก็ออกวิ่งตึกๆหายไปสักพักเวลาล่วงไป ยังไม่ถึงครึ่งชั่วโมง เจ้าหนูจุ่น ก็วิ่งถือกลับมาบาน หนาบานพร้อมชูเงินใบแดงๆ ไปละ 100 บาทหรามาดวย

หนูจุ่น: พ่อ..พ่อจ๋า หนูกลับมาแล้วจ๋า

พ่อจวนมองดูหนูจุ่นอย่าง งงๆ และเห็นเงินใบแดงๆมาด้วย จึงตะโกนถามไปว่า

พ่อจวน: โอโฮ..เอ็งได้เงินมา ยังไงหาไอ้จุ่น ถึงได้เงินมาตั้ง 100 บาท สงสัยเอ็งไม่ต้องกวาดใบไม้ตั้ง 20 ต้นหรือวะไอ้จุ่น

หนูจุ่นยิ้มจนปากจะฉีกด้วยความภูมิใจก่อนจะตอบไปว่า

หนูจุ่น: ป่าวจะพ่อ หนูไปกวาดใบไม้แห้งที่ได้ต้นไม้ที่ลานหน้าบ้านแค่ต้นเดียวเอง

พ่อจวนทำหน้าตาตื้นๆ

พ่อจวน: อะไรกันวะ ท่านกำนันเขาใจดีให้เงินเอ็งกวาดต้นไม้ต้นเดียวตั้ง 100 บาทเชียวหรือวะ

หนูจุ่น: ป่าวจะพ่อ ตอนที่ผมกำลังกวาดใบไม้ไม่นาน หูมาของนำกำนันก็วิ่งมากัดนำกำนันเลยให้เงินมา 100 บาทปลอบใจ ดีมี๊ยพ่อ ได้เงินมาแบบไม่ต้องเหนื่อยเลยพ่อจวนทำหน้าที่ งงๆ ไม่รู้จะดีใจหรือเสียใจดี....เฮ้อ